

ќе му дадем краинка. И, навистина така и правеше за да не дисциплинира. Јас бев мирен и не се буткав и не се карав со децата и кога ќе дојдев на ред Ќемал многу пати ми даваше краинка. Бидејќи Ќемал беше многу фин, мирен, работлив и многу добар кон децата, одлучив да го ставам и него во оваа книга.

Сабит и Ќемал заслужија да влезат во книгата на незaborавот, за што Јас сум им вечно благодарен, ама благодарни сме и сите ученици. На секоја Средба, ние, учениците покрај учителките Рада, Јелица и Оливера, секогаш ги споменуваме и служителите Сабит и Ќемал и се присетуваме на разни доживувања.

X X X

Јас, Митко Спироски, поради големата почит кон Моите први учителки од Лешок, на 23 Октомври 2001 година во дневниот весник **ДНЕВНИК**, објавив Помен-Соопштение, по повод годишнината од смртта на нашата учителка Рада Симовска од Тетово, во мое име и во име на моите соученици од Генерацијата 1949/50 од Лешок.

Преку овој помен кон учителката Рада, симболично ја исказжав Мојата и почитта на учениците од Генерациите, кои учеле во Лешок, кон нашите учители и мајки и баби, кои ни го дадоа образоването и воспитувањето.

ДНЕВНИК, ВТОРНИК, 23 ОКТОМВРИ 2001

†СООПШТЕНИЕ

Повод за поменот се 6 години од смртта (**20.10.1995**) и 89 од раѓањето на нашата драга учителка

Ние, Твоите ученици од генерацијата 1956/59 од основното училиште од Лешок и учениците од сите други генерации заедно со нашите потомци, вечно ќе се сеќаваме на благородниот и топол лик и бескрајно сме благодарни за воспитувањето и образоването што ни ги пренесе.

Луѓето со потекло од Лешок, без разлика каде живеат, нема никогаш да заборават дека го посвети целиот свој живот за издигнувањето на образовното, воспитното и културното ниво на твоите ученици - како свои деца и високо ја вреднуваат твојата заслуга што од едно мало место произлегоа голем број на образовани луѓе, за што сме поносни и горди.

Со почит
Твојот ученик **Митко Спироски**
и учениците Душан, Раде, Тодор, Дафинка, Трајче, Рада, Санко...

РАДА СИМОВСКА
1912 - 1995
учителка во ЛЕШОК

Дневник, 23 Октомври 2001 година, објавен помен за Рада Симовска, учителка во Лешок

МОЈАТА ГЕНЕРАЦИЈА УЧЕНИЦИ ВО ШКОЛСКАТА 1960/61 - 1963/64 ВО ОСМОЛЕТКАТА КИРИЛ ПЕЈЧИНОВИЧ ВО ТЕАРЦЕ

Ученици од Мојата Генерација 1949/50 во Школската 1960/61 година (петто одделение) во Основно училиште Гоце Делчев, Непроштено

По завршувањето на четвортото одделение во Основното училиште Кирил Пејчинович во Лешок, учениците од Лешок петтото одделение продолжија да го учат во ОУ Гоце Делчев во Непроштено.

Само, Јас, Митко Спироски петтото одделение учев во ОУ Кирил Пејчинович во Теарце.

Во Теарце петто одделение учеа и децата од Слатина (Перса Војновска, Петре Војновски и Павлина Стојановска).

Како што запишав во претходните текстови во времето од прво до четврто одделение во Мојот клас во Школската 1956/57 до 1959/60 заедно учевме 29 ученици, а овој број се намали до четврто одделение во учебната 1959/60 на 22 ученици. Значи, 7 деца со кои учевме заедно, од прво до трето одделение во четврто одделение не учеа со нас.

Основно училиште во четврто одделение завршивме 22 ученици, од кои 20 деца петто одделение учеа во Непроштено, 1 дете отиде во Белград и 1 дете учеше во Теарце.

Благодарејќи на братучетката Радмила Спироска (маж. Тодоровска), која ми ја позајми фотографијата, кога учеле во петто одделение во Основното училиште Гоце Делчев во Непроштено, се обидов да запишам некои поинтересни работи за Мојата генерација ученици од Лешок.

На фотографијата од петто одделение кои учеа во Непроштено, од Лешок се сликани 9 ученици и тоа: Александар Момировски, Радмила Спироска, Цвета Кочовска, Дафинка Филиповска, Душан Божиновски, Марко Вељановски, Делчо Стевовски, Крсте Јовановски и Стојко Коцевски.

Од фотографијата може да се види дека другите ученици од Лешок не се сликани на оваа фотографија и може да претпоставиме дека имало уште еден клас. Треба да се запише дека покрај редовната настава на учениците, која се однесувала за петто одделение, учителот и управител Цене организирал ученичка задруга- фарма за кокошки и пилиња и бавча. Децата од дома донесувале кокошки, пченка, пченица и др. и имале задолженија редовно да се грижат за бавчата и за кокошките да ги нахранат, да ги напојат со вода, потоа ги собирале јајцата и ги продавале.

Голема благодарност на братучетката Радмила Спироска (маж. Тодоровска) што ми ја позајми дополната фотографија.

Непроштено, ОУ Гоце Делчев, Непроштено, Петто одделение во учебната 1960/61, ученици од Лешок Непроштено, Варвара и Отуње во учебната 1960/61, учители Цене и Милка Атанасовски, Непроштено

Во 2005 година со учителот Цене Атанасовски се сретнавме во Скопје. Тој ми рече дека имал богата библиотека во викендцата во Непроштено и дека во минатото има собрано многу материјали од фолклорното минато на Долни Полог, но, нажалост не успеал да ги публикува. Учителот Цене ми рече дека со воените дејствија во 2001 година, книгите од библиотеката и собраниите материјали биле растурени и уништени. Не ми е позната судбината на книгите, пишаните и собрани материјали на учителот Цене.

Теарце, 1959, Осмолетка, Ракометарки од Лешок, од десно, Ката Такара, Цвета Кујо, Велика Праник, Цвета Ђапељан, Јорда Вељоа, Трнина Здравеа, учител Крсто Гоговски и др.